

Jette Schröder

Lieke
redt
de dieren

met tekeningen van ivan & ilia

Uitgeverij Ploegsma Amsterdam

Een liefdesgedicht

‘Wat doet meester Gerrit gek vandaag,’ fluistert Sam.

Lieke knikt. ‘Het lijkt net of hij niet helemaal wakker is.’

Ze kijken allebei naar meester Gerrit. Hij zit stil achter zijn bureau en hij staart glazig voor zich uit.

De bel is al gegaan. Iedereen zit op zijn plek. De kinderen kletsen met elkaar. Benjamin en Nick bouwen een toren van potloden. En Samantha maakt vlechtjes in het haar van Jolien.

Bart schrijft moppen in zijn schrift. ‘Jongens, weten jullie nog een mop?’ roept hij door de klas. ‘Schrijf hem dan in mijn moppen-schrift. Dan kunnen we tenminste lachen...’

Bart leest een van zijn eigen moppen voor. ‘Het is groen en het rijdt over de weg. Wat is het?’

‘Een groene auto?’ probeert Jolien.

‘Nee, een bromkommer!’ Bart brult van het lachen.

Maar meester Gerrit doet niets. Hij glimlacht alleen maar een beetje.

‘Zou hij ziek zijn?’ vraagt Lieke bezorgd.

‘Geen idee,’ zegt Sam. Hij haalt zijn schouders op.

‘Misschien is hij gewoon moe.’

Lieke kijkt naar Eva. Die staart ook verbaasd naar meester Gerrit.

Maar dan staat de meester plotseling op.

‘We gaan een gedicht schrijven,’ zegt hij tegen de klas.

‘Een gedicht?’ Benjamin trekt een vies gezicht.

‘Moet dat echt?’

Meester Gerrit knikt. ‘Jazeker. Morgen is het Valentijnsdag! Schrijf maar een mooi liefdesgedicht aan iemand.’

‘O nee,’ kreunt Bart. Hij slaat zijn hand voor zijn ogen.

Een paar kinderen beginnen te lachen.

‘En als je nou niet verliefd bent?’ vraagt Jolien.

‘Dan kun je toch ook geen liefdesgedicht schrijven?’

Meester Gerrit denkt even na. ‘Een liefdesgedicht is voor iemand van wie je houdt. Dat kan dus ook je beste vriendin zijn. Of je huisdier.’

‘Dat klinkt al beter,’ zegt Benjamin tevreden. ‘Ik schrijf wel over mijn vissen.’

‘En ik over mijn draak!’ Bart steekt een vuist in de lucht.

Jolien lacht spottend. ‘Jij hebt helemaal geen draak, joh.’

Bart steekt zijn tong uit. ‘Wat weet jij daar nou van?’

Lieke denkt ook na over haar gedicht. Wat zal ze schrijven? En aan wie?

Lieke is niet verliefd. Maar ze speelt wel vaak samen met Sam.

Na school lopen ze altijd samen naar huis.

En nu zijn ze al weken druk bezig in de nieuwe bloemenwinkel van Sams moeder. De winkel is bijna klaar. Liekes moeder gaat er ook werken. Morgen is de grote opening, op Valentijnsdag. Dat is heel spannend.

Meester Gerrit legt een leeg blaadje voor Lieke neer.

‘Succes,’ zegt hij. ‘Maak er iets moois van.’

Lieke knikt. Ze heeft al een idee... Ze schrijft gewoon een gedicht aan Eva. Want Eva is haar beste vriendin.

‘Zeg, mees!’ roept Bart dan. ‘Schrijf je zelf ook een liefdesgedicht?’

Meester Gerrit wordt een beetje rood. ‘Nou eh... wie weet.’

‘Oooh!’ roept Jolien. ‘Ben je soms verliefd?’

Nick en Benjamin beginnen te joelen.

Meester Gerrit lacht een beetje verlegen. ‘Dat gaat jullie niets aan. Ga nou maar aan het werk.’

Snel gaat hij verder met het uitdelen van de blaadjes.

Lieke ziet dat de oren van meester Gerrit een beetje rood zijn. Ze knipoogt naar Sam. De meester heeft een geheimpje. Dat is wel duidelijk!

De rest van de dag let Lieke extra goed op

meester Gerrit. Ze ziet dat hij steeds weer voor zich uit staart. Soms begint hij zomaar te lachen. Eva heeft het ook in de gaten. Ze gooit een propje papier naar Lieke. Snel maakt Lieke het open.

De mees is verliefd dat zie je zo,
maar op wie???

Die middag zijn Lieke en Sam weer hard aan het werk in de bloemenwinkel.

Sam is aan het schilderen, en Lieke maakt mooie krullen van lint.

De moeder van Lieke staat op een trapje voor het raam. Met een grote spons boent ze de ruit schoon.

Sams moeder loopt zenuwachtig heen en weer door de winkel.

‘Ben je al bijna klaar?’ vraagt ze aan Sam.

Sam knikt. Hij doopt zijn kwast in een pot rode verf. ‘Nog een klein stukje.’

Lieke kijkt trots naar het kunstwerk van Sam. Het is een groot, houten bord.

BLOEMENWINKEL DE
ROZENTUIN staat erop.

Sam versiert het bord met tekeningen van rozen en vlinders.

